

Fotografia: Amadalvarez

Classic meets Jazz. Quan la clàssica i el jazz s'apleguen

El diumenge 14 de maig, davant un públic nombrós i expectant, els Amics de la Música de l'Ametlla del Vallès i d'altres poblacions veïnes (i no tan veïnes), ens disposàvem a gaudir d'un gran artista com és en Claudi Arimany, acompanyat de grans professionals com són Eduard Sánchez, Santiago Escura, Manuel Vega i Antoni Gadea.

Ja sabeu que la filosofia dels Amics és la d'apropar-nos el més possible als intèrprets que durant una estona comparteixen amb nosaltres el seu art. I aquesta ocasió no va ser una excepció. En Claudi Arimany va fer de les introduccions a les peces interpretades, petites classes magistrals.

Sabem ara que els duos amb acompanyament de Mendelssohn estaven pensats per a què les flautes "cantessin" com a sopranos. I sí, amics, així cantaven les flautes d'en Claudi i l'Eduard.

També ens hem assabentat que el propi Mozart, perseguit pels creditors i per tal d'aconseguir diners, va arranjar la Flauta Màgica, assolint en la seva genialitat que un duo de flautes evoquessin tota una orquestra amb solista. Aquesta peça va arrencar aplaudiments realment ensordidors del públic que omplia l'Església de l'Ametlla.

En Claudi ens va explicar que a l'època dels germans Dopler (s. XIX), s'arribà a la racionalització de l'aprenentatge dels instruments per tal d'assolir l'excel·lència tècnica. Així, la Fantasia del Rigoletto arriba a uns nivells tècnics d'interpretació gairebé impossibles

de pensar. Perquè, amics, si hi éreu, de segur que vau veure com volaven els dits d'en Claudi; com la munió de notes de *La donna è Mobile* feia oblidar que procedien de només dues flautes, embolcallades pel piano d'en Santi Escura.

Finalment, va arribar el que tots esperàvem: la *Suite per a Flauta i Piano Trio Jazz* de Claude Bolling; una obra pensada per a solista de flauta clàssica acompanyat d'una formació de típica de trio-jazz. Deia en Claudi que és una peça per a la qual és difícil de trobar companys que desenvolupin aquesta barreja idònia entre clàssica i swing. Han de ser, doncs, músics experimentats i polivalents, com són els que ens van acompanyar. De la primera a l'última peça es deixaren encapçalar per la flauta primer, tornant dolces i melodioses les notes després, amb el contrabaix gronxant la melodia fins arribar al clímax de les dues peces finals, que gairebé ens aixequen dels bancs per a ballar.

El primer bis que ens van regalar aquests músics, la famosa *Ària de la Suite en Re* de J.S. Bach, arranjada especialment per a dues flautes i trio-jazz, ens va fer seure. La música lliscava fins a tocar-nos la part més sensible del cor, i els cinc músics, entregats completament al seu art, feien possible el miracle: transmetre l'esperit, la intenció, el sentiment, l'emoció de l'autor, sense que ens adonésim que Bach mai hauria pensat en un quintet així.

Mercè Seijas, Amics de la Música

Fotografies: Jordi Permanyer i Pascual

Lo Lliri rep la visita de l'Agrupació Coral El Progrés

Després de la participació a la Missa de TV2 (podeu recuperar el vídeo al web www.rtve.es/alicarta/videos/la-missa-missa-30-04-2017) i com ja us vam avançar al Diari del mes de maig, Lo Lliri va rebre la visita de la l'Agrupació Coral El Progrés, de Palamós, el passat 7 de maig.

Acollir una coral és un moment molt important: no només coneixem una mica més el seu cant, i ells el nostre, sinó que ens aproximem com a persones, compartint idees, experiències, anècdotes, projectes... I també, i sobretot, obrim el nostre poble a unes persones que a partir d'ara el coneixeran una mica més.

El concert va començar amb l'*Himne de l'Ametlla*, seguit de quatre cançons

entonades en la serenor que ens dona el cantar a Sant Genís, casa nostra. Per la seva part, la Coral el Progrés interpretarà cinc cançons més, engrescats sense pausa per la seva directora. Tots vam aixecar grans aplaudiments del públic que omplia l'església, senyal inequívoc que d'una manera o d'altra havíem arribat al seu cor.

El final de festa el marcà el cant comú *Tots hi serem*, seguit del sopar de germanor, en què els cantaires d'ambues formacions compartirem les últimes hores del diumenge.

El proper concert de Lo Lliri serà a Mundaka, del qual us en informarem més extensament el mes vinent.

Mercè Seijas, Coral Lo Lliri

No fiquen mai petards dins de totxanes ni ampolles, perquè en explotar fan metralla que pot fer molt de mal.

No tireu cap coet amb la mà, ni amb la canya trencada, perquè sortirà en una direcció inesperada i pot explotar malament.

No tal·leu el tro final de les traques, poden explotar amb violència.

No llanceu mai petards contra ningú. Si un petard no s'encén bé, no el toqueu fins al cap de mitja hora i remulleu-lo.

